

«Από την εφηβεία στην ενηλικίωση: ο ρόλος των γονέων» - Διάλεξη στη Σχολή Γονέων της Ι.Μ. Ταμασού και Ορεινής

[Εκκλησία της Κύπρου](#) / [Ι.Μ. Ταμασού και Ορεινής](#)

Στο πλαίσιο της ποιμαντικής της η [Ιερά Μητρόπολη Ταμασού και Ορεινής](#) θέλοντας να τονίσει την αναγκαιότητα της Εκκλησίας δίπλα στους γονείς και στους νέους, δημιούργησε τη [Σχολή Γονέων](#), στην οποία προσκάλεσε για να ομιλήσουν διάφοροι εγκεκριμένοι ειδικοί του αντικειμένου, κληρικοί και λαϊκοί.

Την Κυριακή 28 Ιανουαρίου 2024, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στην Πάνω Λακατάμεια, πραγματοποιήθηκε η δεύτερη κατά σειρά διάλεξη με ομιλήτρια την Δρ Παναγιώτα Μάμα Αγαπίου, Παιδοψυχίατρο, με θέμα: **«Από την εφηβεία στην ενηλικίωση: ο ρόλος των γονέων»**.

ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΒΕΙΑΣ (συνέχεια)

Β. Μέσο στάδιο (14 - 17 χρονών):

- Η προοδευτική αποδέσμευση του εαυτού από τις εξαρτητικές σχέσεις συνοδεύεται από παράλληλη ωρίμανση των τρόπων που επικοινωνεί.
- Ανασχηματισμός του συστήματος αξιών και αρχών.
- Ο ανταγωνισμός προς τους γονείς οξύνεται.
- Οι σχέσεις του με τους άλλους αρχίζουν να γίνονται λιγότερο ναρκισσιστικές-εγωκεντρικές.
- Εκδραμάτιση θετικών και αρνητικών «τρογώνων».
- Εμφανίζει εκρήξεις δημιουργικότητας.
- Ικανότητα αφαιρετικής σκέψης.

Αναφερόμενη στον τρόπο με τον οποίο πρέπει να προσεγγίζονται οι έφηβοι, η ομιλήτρια, μεταξύ άλλων, επισήμανε:

«Δεν αρκούν τα λόγια.

Το παράδειγμα έχει σημασία.

Δεν γίνεται να λέω στο παιδί να μην βρίζει αλλά εγώ να βρίζω και να μην παλεύω να διορθώσω την αδυναμία μου.

7% είναι τα λόγια και 93% το παράδειγμα

Να είμαστε δίπλα τους

11-14 ετών

Δίνουμε βάση στις καλές στιγμές

Αποδοχή !!!

Είναι σημαντικό τα παιδιά να μας νιώθουν δίπλα τους σε όλες τις φάσεις της ζωής τους ακόμη κι αν νομίζουμε πως δεν μας θέλουν.

Δεν ακυρώνουμε τους φίλους , τους γνωρίζουμε , βάζουμε τα παιδιά να σκεφτούν για τις πράξεις των φίλων τους χωρίς να κατηγορήσουμε.

Τους αφήνουμε να έχουν μυστικά από εμάς.

Εμπιστοσύνη

Δεν τους μιλάμε για τις κακές τους στιγμές (άδικα μιλάω ,δεν καταλαβαίνεις κλπ)

—> 3 στάδια εφηβείας

14-17

Αφού μπορεί να διαβάσει μπορεί να ετοιμάσει και το πρίνο του (από πολύ πιο νωρίς)

Να μην τους ακινητοποιούμε.

Να μην τα έχουν όλα έτοιμα.

Όταν τα κάνει μόνος του (αυτοφροντίδα) έχει αυτοπεποίθηση (να ξυπνά μόνος του - ξυπνητήρι , να ετοιμάζει μόνος του το σνακ του , δεν θα του το πάρουμε εμείς στο δωμάτιο τους)

Ενθάρρυνση για να πουν οι ίδιοι αυτό που θέλουν (δεν θα πούμε εμείς σε ένα φίλο τους κάτι που θέλει να πει το παιδί αν μας το ζητήσει. Να το πει το ίδιο το παιδί).

17-20 ετών

Χρειάζεται να έχουν ρουτίνα

Έχουν πολύ καλύτερα την αίσθηση του χρόνου (η ρουτίνα βοηθά)

ΟΡΙΑ :

Στην κορυφή της πυραμίδας είναι οι γονείς

Στο κάτω μέρος τα παιδιά (0-3 ετών δύσκολο να συζητήσουμε για ορια , το ναι πρέπει να είναι ναι και το όχι ,όχι)

Όσο αυξάνεται η ηλικία τα όρια χαλαρώνουν

Πυραμίδα :

Γονείς

18-21

15-17

12-14

9-11

6-8

3-5

0-3

Τα όρια πρέπει να είναι αυστηρά από μικρά παιδιά και μεγαλώνοντας να χαλαρώνουν.

Δεν αυξάνονται τα όρια όταν μεγαλώνουν τα παιδιά

Τα όρια με τα χρόνια μειώνονται, διαφορετικά τα παιδιά μετά όταν ενηλικιωθούν δεν ξέρουν να χειριστούν την ελευθερία και χάνουν τον εαυτό τους

Κατηγορίες Ορίων :

- 1 . όριο συζυγίας – είτε ζουν μαζί οι γονείς είτε όχι (ισοτιμία στο ζευγάρι – αν το παιδί έχει μια διαφωνία με τον 1 γονιό και το πει στον άλλο, ο άλλος γονιός να παροτρύνει το παιδί να μιλήσει το ίδιο με τον γονιό που είχε την διαφωνία και να την λύσουν), σεβασμός στον ατομικό φραγμό – δεν θα έρθει το παιδί και να βγάλει τον ένα γονιό από το κρεβάτι για να κοιμηθεί με τον άλλο επειδή φοβάται)
2. Όριο Εξωτερικής πραγματικότητας (συνέπειες επιλογών , χρόνος, χρήματα)
3. Όριο ασφάλειας (αυτονομία , μπορεί να πάει μόνος του σε κοντινές αποστάσεις μετά πόδια η με λεωφορείο – αφού του έχω διδάξει πως να προσέχει τον εαυτό του).

Όταν αναγνωρίσουμε ότι σαν γονείς κάναμε λάθος δεν νιώθουμε τύψεις , οι τύψεις είναι δηλητήριο(πως το έκανα ; Γιατί το έκανα □□. Αυτό που θα κάνουμε είναι να μετανοήσουμε, να ζητήσουμε συγγνώμη και να βρούμε τρόπο να αλλάξουμε σιγά σιγά αυτά που κάνουμε και δεν μας αρέσουν», κατέληξε.

Συντονιστές ήταν οι Πρωτοπρεσβύτεροι Νικόλαος Δούμας και Δαμιανός Δαμιανού.

